

De huidige, maar zeker de voorspelde toekomstige disrupties binnen organisaties en alle andere vormen van 'georganiseerde werkvelden' stellen hoge eisen aan de competenties van bestuurders.

Juist die bestuurders en de 'besturings teams' welke vooral ook een excellent moreel & ethisch kompas weten te volgen behouden niet enkel hun 'license to Operate' tijdens de manifeste fasen tijdens disrupties, calamiteit of crisis, maar komen zelfs sterker 'uit de strijd'.

Het morele kompas binnen Crisis Management is een geïnternaliseerde reeks waarden en doelstellingen die een organisatie, bestuurder(s) sturen met betrekking tot ethisch gedrag en besluitvorming tijdens cruciale en kritieke fasen. Dit kompas, als navigatiemiddel wordt in uiterste vorm aangesproken en fungeert niet enkel als 'gereedschap', maar ook als baken voor het onbekende, de situaties waar bestuurders (nog) niet eerder mee hebben hoeven 'dealen'.

De definitie van het morele kompas is in feite alles wat dient om iemands beslissingen te leiden op basis van moraal en deugden. Eigenschappen en houding die in staat stelt handelingen voor te nemen, en die het midden houdt in relatie tot ons, en 'zoals dat bepaald is door een overleg en wel zoals een verstandig mens het zou bepalen. Dit kort volgens Aristoteles

Binnen Crisis realisme tijdens dit tijdperk van disruptieve onzekerheden, zowel binnen, als buiten de muren van de organisatie en haar besturen lijken de 4 principale deugden ernstig in verval te zijn. Aristoteles had het anders bedoeld.

Verstand kan op verschillende manieren gebruikt worden. Dit dan gecombineerd met het overdenken van kennis die men al bezit, en dit dus binnen de vier deugden:

1. φρόνησις (phronēsis) Voorzichtigheid - verstandigheid - wijsheid

2. δικαιοσύνη (dikaiosynē) Rechtvaardigheid - rechtschapenheid

3. σωφροσύνη (sōphrosynē) Gematigdheid - matigheid - zelfbeheersing

4. ἀνδρεία (andreia) Moed - sterkte - vasthoudendheid - standvastigheid

Ethiek, integriteit en moreel kompas zijn termen die aansporen tot bezinning over ons gedrag. Deze worden juist binnen complexe kritische en uiterste ongewone omstandigheden veelal sterk aangesproken, maar ook beproefd, en kunnen het verschil maken tussen 'control' en 'out of control' binnen de constellatie van een crisis.

Het kennen van de gevolgen van gedrag voor de omgeving, het bewust zijn van de effecten van dat gedrag op anderen en wat de constante daarbinnen is vormen de essentie. Het gaat het om de 'gewetensvorming' en de begrenzingen. Wat zijn de grenzen die we aan onszelf stellen en welke normen en waarden we koesteren. Tijdens de business as usual lijkt het credo, 'Hoe minder scrupules hoe meer aandacht en bewondering' de opmaat te vormen om vooral door gebruikmaking van politiek realisme of praktische politiek,

vooral beleid gebaseerd op macht in plaats van op idealen te mobiliseren.

Bestuurders, maar ook de MassMedia kunnen dan ook geen gelegenheid voorbij laten gaan om juist de meest schokkende 'failures' van anderen te moraliseren en sans scrupules bij het afval te zetten. Niet voor niets dat juist de meest populaire mediaproducties zoals de 'Game of Thrones' en andere aanstekelijk werken op de waarden van het kompas. Ondertussen kennen we dan ook het Maserati mannetje, als foute 'vastgoed jongen', de sjoemel accountants, de 'zelfreinigende hoogleraren', de blinde bankbazen, de Ambtelijke graaiers, de vastgoed maffia, en zo meer plaatsen we ze soms als helden.

Beleid binnen crisis management wordt steeds vaker gebaseerd op harde, praktische overwegingen in plaats van op morele of idealistische belangen. Deze trend is niet enkel

"Realpolitik is Duits voor "de politiek van de werkelijkheid" en wordt vaak toegepast op het beleid van landen die alleen hun eigen belangen in de omgang met andere landen beschouwen."

ingezet, maar steeds vaker onderdeel van 'politics'. Echter uiteindelijk blijken deze achteraf niet gewerkt te hebben en enkel de schade 'verlegt', van uitstel te hebben voorzien of geëscaleerd te zijn.

Realpolitik is Duits voor "de politiek van de werkelijkheid" en wordt vaak toegepast op het beleid van landen die alleen hun eigen belangen in de omgang met andere landen beschouwen. Bestuurders van organisaties bedienen zich eveneens er soms graag van als het Crisis beleid of de Governance reeds 'glijdend' is en crisis manifest is geworden.

Realpolitik in dit tijdperk van onzekerheid werkt om 'allianties' te bouwen op basis van dossierkennis en strategisch machtsdenken. Het grootste gevaar daarbinnen is om de morele en ethische principes te vervangen in plaats van ze als stelsel te gebruiken en aan alle kanten te verbranden.

Tallose verraderlijke oneerlijkheden om te proberen een een-beleids-realistie te bouwen in de naam van "onvervreemdbare rechten en realpolitik" heeft complete sectoren en talloze organisaties doen laten verdwijnen. Meedogenloos realistische en opportunistische benaderingen binnen Crises zonder moralistisch ethische balans is de 'dood in pot'.